

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 76. Scripta Constantini Chrysomali damnantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. A.C. 1142. Episcopis Sedis Tyriensis Suffraganeis præsentibus. Sed divisa erant suffragia. Quippe Pars eorum favebat Rudolpho, Regis Cancellario, ex Gente Anglorum, viro literato, & specie haud vulgari, Regi, Reginae & proceribus caro, sed moribus ad sæculum magis quam ad Episcopatum factis. Pars altera ejus electioni adversans, ad Papam appellavit, Fucherio Patriarcha, Joanne Pisano Archidiacono Tyriensi, postea Cardinali, Bernardo Episcopo Sidoniensi, & Joanne Episcopo Berytensi, præcipuis auctoribus. Quibus non obstantibus Rudolphus Cancellarius vi adhibita Ecclesie Tyriensis possessionem arripuit, quam annis duobus tenuit.

§. LXXVI.

Scripta Constantini Chrysomali damnantur.

*Leo Allat. de
Conf. II.
c. II.*

Constantinopoli Leo Stypiota Patriarcha, mense Majo, Indictione tertia, ut verisimile est, anno millesimo centesimo quadragesimo Concilium celebravit, cui Metropolitanæ undecim, Archiepiscopi duo, cum Ministris Imperatoris, interfuerunt. In hoc Concilio Decretum editum, in quo Patriarcha summam dicit: *Quibusdam Monachis ex Cænobio S. Nicolai reverentibus comperi, Constantini Chrysomali defuncti Scripta apud eos superesse, quæ perlecta magni scandali causa extitissent, quod*
multa

multa absurda atque a sana ratione abhor- Sæcul. XII.
rentia continerent, eaque compluribus jam A. C. 1142.
fuisse communicata tanquam utilia, & mo-
rum perfectionem consequi cupientibus ne-
cessaria. Quare postquam animum ad discu-
tiendam hanc causam serio adjeci, tria Scri-
ptorum illorum exemplaria ex diversis mo-
nasteriis eruta accepi, iisque tum privatim
tum in Synodo ad examen vocatis, inveni,
quod non solum rebus novis & opinionibus
exoticis, sed etiam manifeste Hæreticis,
præsertim Entusiastarum & Bogomilo-
rum scateant.

Præter alia Auctor dicit, Satanam il-
los adorare, quicumque vel Principi vel
Magistratui honorem exhiberent. Omnes,
qui pro more jam diu vigente in sua infan-
tia baptizati fuissent, non esse sincere Chri-
stianos, qui ante Baptismum non potuissent
erudiri. Eorum virtutes fictas esse & bo-
nis operibus Paganorum nibilo meliores.
Eos non debere legere Evangelium nisi
prius Religionem edocti fuissent, ad sua My-
steria initiati, & de potestate Satanae trans-
lati. Quod si omitterent, nihil ipsis pro-
futurum, vel ad Episcopatum evehi, vel
totam Scripturam memoria tenere, vel
alios informare, cum præter illam scien-
tiam, quæ inflat, nihil habeant. Denique
nulla in re a non baptizatis differre, sicut
pænitentia inutilis esset illis, qui per Ba-
ptismum non essent regenerati. Illos ve-
ro,

Sæcul. XII. ro, quibus felicitas obtigisset, ut adulti
 A.C. 1142. baptizarentur, veros Christianos esse, Le-
 gi non amplius subjectos, quia ad mensuram
 ætatis plenitudinis Christi pervenissent.

Eph. 4, 13. Rursus dicit ille Auctor, singulis Christianis
 duas esse animas, unam nullius peccati
 capacem, alteram peccatricem. Illum vero,
 qui unam tantum haberet animam, nec-
 dum esse Christianum. Ob hos igitur er-
 rores pluresque alios, quos hi Libri docent,
 eos illico in flammam conjici jussimus, &
 Anathema diximus omnibus illis, qui has
 opiniones foverint. Districte autem pro-
 bibemus, ne quisquam præsumat novas pro-
 ferre opiniones, & auctoritatem docendi
 temere sibi usurpare. Prohibemus etiam
 quibuscunque, ne novos libros legere au-
 deant, nisi prius ab Ecclesia Catholica exa-
 mini subjecti & approbati fuerint. Præ-
 sertim hæc Scripta, quæ ex calamo Chry-
 somali fluxisse dicuntur, & omnia alia, si
 quæ ab eodem auctore profecta deprehen-
 dantur. Si quis reus fuit convictus, ana-
 themati subjacebit, & potestati Sæculari
 tradetur.

Quod vero spectat ad illos duos viros,
 apud quos hæc Scripta inventa fuerant,
 scilicet in diversis monasteriis Præpositos,
 cum alter eorum nomine Pamphilus ve-
 niam facti rogasset, & affirmasset, se hos
 libros ex ignorantia & bona mente legis-
 se, ejus pœnitentiam Concilium recepit,
 &

& a pœnis, quas meritus fuisset, absol- Sæcul. XII.
vit. In alterum, nomine Petrum, sen- A.C. 1142.
tentia pronunciata, quod vir esset aliis re-
gendis ineptus; tumque ad aliud Mona-
sterium, in quo sub Præposito degeret,
transire jussus est. Idque magnæ gratiæ
loco habere coactus est, postquam sup-
plex Patriarchæ & omnium Patrum in
Concilio præsentium pedibus fuisset ad-
volutus.

§. LXXVII.

Guilielmus Archiepiscopus Eboracensis.

In Anglia Turstaino Archiepiscopo Ebo-
racensi, quinta Februarii anno mil-
lesimo centesimo quadagesimo, post-
quam sedisset annis viginti sex, fatis *Godouin.
Ebor. c. 28.*
functo, Sedes illa integro ferme anno va-
cavit. Nam Henrico Episcopo Winto-
nienti, Regis Stephani fratre, & Papæ Le-
gato, potissimum auctore, Henricus Coi-
lius, ejusdem Regis nepos primo electus *vit. S. Guil.
8. Jun. ap.
Boll. tom. 2.
p. 137. Mo-
nast. Angl.
to. 1. p. 745.*
fuerat; quem vero, cum esset Abbas ad
S. Stephanum Cadomi, Innocentius Papa
Archiepiscopum eligi vetuit, nisi Abba-
tiam prius abdicasset. Porro Mense Ja-
nuario, anno millesimo centesimo quadra-
gesimo primo, alia peracta est electio,
majorque suffragiorum pars Guilielmum,
thesauro Ecclesiæ Eboracensis præfectum,
& ipsum Regis Stephani nepotem, Emmæ
sororis ejus & Heriberti Comitis Winto-
Hist. Eccles. Tom. XVI. M m m nien-